

Introit: Mt 5;10-12

Píseň: 667

modlitba:

1 čtení: 1 Pt 3;10-17

Píseň: 553

Oznámení:

Písně chval:

2. čtení: Žalm 119;161-168

„Blaze těm, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je království nebeské.“ Mat 5,10

Bratři a sestry,

v sobotu 16.1. byl po třech a půl letech propuštěn z vězení americko-iránský pastor Saeed Abedini. Saíd byl odsouzen k osmi letům za "ohrožování národní bezpečnosti" Íránu. Ve skutečnosti to bylo kvůli jeho dřívějšímu angažování se v podzemní církvi a šíření křesťanství. Saeed se ale v posledních letech před zatčením již aktivně v podzemní církvi nezapojoval, ale jezdil do Íránu z USA budovat státem povolený sirotčinec. Na jedné takové cestě byl zatčen a uvězněn. O tomto muži se dalo říct přesně to co, co jsme právě před chvílí přečetli v **Žamu 119;161: „Bez důvodů mě pronásledují velmožové, mé srdce má strach jen z tvého slova.“**

Saeedovo propuštění bylo spolu s dalšími třemi americkými vězni výměnou za sedm iránských vězňů v USA. Tato výměna proběhla v rámci mezinárodních jednání o jaderném programu Íránu jako poslední krok před zrušením sankcí. Možná jste zaznamenali tuto zprávu i v českých médiích. Saeed Abedini je v této době zřejmě ještě v Německu, v americké vojenské nemocnici, a po lékařských prohlídkách. Zatím se neví, kdy bude moci odletět domů za svou rodinou. Jeho manželka Naghmeh bojovala tři a půl roku za jeho propuštění, vystoupila několikrát např. před americkým kongresem, OSN, Evropským parlamentem, setkala se osobně s americkým prezidentem Obamou. Zde v Česku byli před dvěma lety osloveni čeští europoslanci s žádostí o prosazení rezoluce evropského parlamentu za propuštění Saeeda. Tři tehdejší europoslanci - pí.Roithová, p.Vlasák a p.Zahradil na tuto výzvu odpověděli, rezoluci iniciovali a prosadili. Za to jim patří dík. Manželka pastora Saeeda zveřejnila na facebooku poděkování všem, kdo se za Saída a jejich rodinu po celou dobu věrně modlili. Asi milion lidí podepsalo petice za jeho propuštění, povzbuzovali ho, bojovali za celou rodinu Saeeda v rámci svých možností. Tato velká, konkrétní podpora dávala oběma manželům sílu vytrvat a neztrácet naději. Radujeme se dnes společně, že Pán Bůh modlitby vyslyšel a Saeed je na svobodě. Naše modlitby potřebuje jejich rodina i nadále. Proces znovu začlenění do normální společnosti, sžívání se s rodinou, nebývá pro vězněné snadný. Saeed zažil nejedno mučení, které se spolu se špatnými podmínkami ve vězení podepsalo na jeho fyzickém i psychickém zdraví. I to je jeden z konkrétních námětů k modlitbám.

Saeed Abedini je jeden konkrétní pronásledovaný křesťan, který je nám díky velké publicitě a sledovanosti blíží. Pronásledovaných bratří a sester je ve světě ještě mnoho a ti všichni potřebují naše modlitby. Odhaduje se, že na celém světě je teď

různou formou pronásledováno na 100 miliónů křesťanů. Křesťanské komunity v Sýrii a Iráku, které mají za sebou tisíciletou historii, jsou v některých oblastech vystaveny takové genocidě, že hrozí, že brzy úplně přestanou existovat. Počty křesťanů, kteří pro svou víru umírají, v poslední době enormně rostou a každý rok o mnoho překonávají počty všech mučedníků, z doby Římského impéria. Jenom v minulém týdnu bylo na základě satelitních snímků zjištěno, že byl zničen jeden z nejstarších křesťanských klášterů na světě v Iráku. Klášter Sv. Eliáše ležel blízko Mosulu. Založil ho r.590 asyrský mnich. Klášter přečkal všechno možné až do té doby, než tam vtrhli ozbrojenci IS a výbušninami a těžkou technikou ho rozemleli na prach. Ještě v r.2010 se v něm konala velikonoční mše. Chaldejský kněz z Michiganu Yousif Boji o tom řekl: **"Zničili velkou část hmatatelné historie. Pamatuji si, jak jsem se v tomto klášteře před 60 lety zúčastnil mše. Naše církev byla v minulosti podobně pronásledovaná několikrát, ale máme důvěru v sílu pravdy a Boha."**

Autor 119.Žalmu napsal: „**Hojný pokoj mají ti, kdo milují tvůj Zákon, o nic neklopýtnou. S nadějí vyhlížím tvoji spásu, Hospodine, a tvá přikázání plním.**“

Mnozí naši bratři a sestry dnes prožívají tato slova doslovně a pod velkým tlakem pronásledování na vlastní kůži. Někteří z nich teď budou mít, díky malé záchranné misi nadace Generace 21, možnost začít nový život mezi námi. Sbíрка, která proběhla během aliančního týdne modliteb zde v Krnově (a už byla odeslána), byla určena na pomoc právě těmto křesťanům. Vynesla 2174 Kč.

Milí bratři a sestry, jsem rád, že alespoň jednou za čas můžeme slyšet i dobré zprávy. Je to pro nás v současné chaotické době hodně důležité. Možná se ptáme, co může ty pronásledované křesťany, často v tak bezvýchodných situacích, ještě držet a povzbuzovat, že to nevzdají? Vzpomeňme si na to, co řekl ten Chaldejský kněz, jehož církev v Iráku už téměř neexistuje: **„Máme důvěru v sílu pravdy a v Boha.“** Podobně si počínal i pastor Saeed v Iránském vězení. I přes mučení vydával svědectví o živém Bohu. „S nadějí vyhlížel svou záchranu a přitom ho posilovalo Boží slovo.“ Takoví lidé mohou prožívat vnitřní pokoj, i když lidsky viděno kolem nich nic takového není vidět. Saeed byl původně odsouzen k smrti a později mu byl trest zmírněn pod tlakem veřejnosti na 8 let, ze kterých si odseděl 3 a půl roku.

Bůh je opravdu mocný. Apoštol Petr, z jehož listu jsme dnes četli v 1.čtení, své čtenáře a posluchače nabádá, že pokud chceme **„milovat život a vidět dobré dny, máme se vyvarovat zlého, hledat pokoj a usilovat o něj“**. Bůh se dívá na ty, kteří usilují o spravedlnost, jeho uši jsou otevřeny jejich prosbám. Dokonce se ptá: **„Kdo vám ublíží, budete-li horlit pro dobro?“** Ano, chceme o to usilovat a věřit, že to má smysl i v tomto světě plném násilí. Ap.Jakub hned za tímto veršem poznamená: **„Ale i kdybyste pro spravedlnost měli trpět, jste blahoslaveni.“** A jsme opět u toho zvláštního Ježíšova blahoslavenství. Právě ve chvílích, kdy prožíváme největší pres, největší tlaky, kdy to na nás všechno padá, kdy se nám zdá, že celý svět se snad zbláznil, pravda ztratila svůj obsah a hodnotu, a lež naopak boduje na celé čáře a získává si celé fan-kluby, právě v těchto chvílích můžeme na sobě prožívat Boží blízkost a pokoj. Právě v těchto chvílích Boží sláva sestupuje na zem. Právě v takových chvílích zjišťujeme, jaká je skutečná hodnota Boží lásky. Najednou lépe chápeme ty, kteří prožívají stejné zkoušky, a také, jakou moc mají přímluvné modlitby anebo povzbuzení od bratra či sestry. Tady roste církev, budují se opravdové vztahy založené na opravdovosti a upřímnosti.

A ještě dvě věci nám Petr připomíná: „Nenechte se zviklat ani vyděsit strachem“. Právě v těchto chvílích je velmi důležité, abyste byli ve střehu, plně připraveni být kdykoli

k dispozici pro ty, kteří u vás budou hledat radu nebo pomoc. Petr už dopředu počítá s tím, že v takových situacích mnozí hledají a ptají se po skutečných hodnotách a smyslu života. **„Budte vždy připraveni dát odpověď každému, kdo by vás vyslychal o naději, kterou máte, ale číňte to s tichostí a s uctivostí.“**

Tisíce lidí teď proudí do Evropy v naději, že zde naleznou nový život, nový začátek. Mnozí budou zklamáni. Není to tak snadné, jak jim to naslibovali pašeráci lidí. Mnozí budou v depresi a vidíme to i v Německu. Ptáme se, jak se k tomu postaví naše vlády. Ale není to otázka také i na nás jako na jednotlivce? Není to otázka pro církve, pro každého z nás? Jsem si vědom, že to co jsem tady teď pověděl, je prudce výbušná směs a ne každý je ochoten to poslouchat. Je jasné, že z některých uprchlíků máme strach a nechceme zažít to, co vidíme v některých zemích kolem nás. Ne, ne, my chceme být od takových svobodní, chceme mít svůj klid, svůj pokoj... Jenže, jak to řekl Ježíš? **„Blaze těm, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je království nebeské.“**

Jinými slovy, když budeme chtít budovat Boží království, tak to znamená usilovat o spravedlnost, a to často znamená pohybovat se v méně komfortním prostředí, přesně tak, jak to kdysi řekl ap. Pavel: **citovat 1.Kor 9,19–23**. Jednoduše řečeno, snažil se přiblížit ke každému, ke komu ho Bůh přivedl. **„Všem jsem se stal vším, abych získal aspoň některé.“** Tady totiž nejde o naše pohodlí ani o výši společenského žebříčku, dokonce ani o styl zbožnosti anebo denominaci, tady jde skutečně o život, stejně jako těm, kteří možná právě teď prchají někam do hor ze svých domovů, které ostřelují vojáci.

Vždycky, když se někdo nový stane křesťanem, měli bychom ho asi přivítat slovy: „Vítej na frontě, bude se teď kolem tebe asi trochu střílet, ale budeme se tě snažit podpírat a chránit.“ Někdy si to pleteme a místo „na frontě“ řekneme: „vítej ve frontě“. Jinak řečeno, je nás mnoho a mnoho lidí chce pomoc, tak nečekej, že budeš hned první na řadě! Pán Ježíš nás v tomhle velmi zahanbuje. Vzpomeňme jen na to, kolik máme v Bibli situací a konkrétních svědectví o tom, jak si ve velkém davu všiml konkrétního člověka a pomohl mu? Třeba ta žena, která se ho zezadu dotkla, protože věřila, že jí může uzdravit. Nebo třeba Zacheus, který seděl na stromě, aby na něj lépe viděl, malomocní, chromí atd.

A ještě jednu věc bychom si měli povědět na závěr: **„Když jste vystaveni pomluvám, zachovávejte si dobré svědomí, aby ti, kteří hanobí váš dobrý způsob života v Kristu, byli zahanbeni. Je přece lépe, abyste trpěli za dobré jednání, bude-li to snad vůle Boží, než za zlé činy“** (1.Petr 3,16-17). Na tom, jestli v tomto světě zvítězí spravedlnost, záleží na každém z nás. Každý křesťan je vlastně odrazem Boží lásky, společně pak jako církve vytváříme prostor, kde mohou mnozí kolem nás, stejně jako kdysi my, najít k Bohu živý vztah. Jestli jim pohled na náš život pomůže, anebo je spíš odradí, záleží i na mě i na tobě.

Amen.

Píseň: 555

Modlitby + Otče náš

Slovo poslání: 1 Pt 4;16 -19

Požehnání: 1 Pt 5;10 - 11

Píseň: 685